

FUF I VÄRLDEN

FUF-korrespondenterna är Föreningen för Utvecklingsfrågors satsning på att låta unga människor ute i världen göra sina röster hörda och dela med sig av sina erfarenheter. Genom webbtidningen FUF i Världen, bloggen fufkorrespondenterna.com och Instagramkontot @fufkorrespondenterna vill FUF bredda svensk utrikesrapportering och fördjupa debatten, samt ge läsarna en unik inblick i aktuella händelser runt om i världen.

Foto: Roxanne Desgagnés

Djurens Rätt på Västbanken

STINA
OLAUSSON -
PALESTINA

I Palestina pågår en ständig kamp för mänskliga rättigheter. Här träffade jag personer som inte endast valt att kämpa för sig själva, utan även för djuren.

Palestinian Animal League är en organisation som skapades år 2011 av två palestinier som valt att kämpa för rättigheterna till ett liv i frihet, utan förtryck och utnyttjande, för både människor och djur.

I en artikel på deras hemsida som diskuterar att många palestinska politiska fångar ingått i hungerstrejk som protest mot de rättigheter som blivit fråntagna dem i israeliska fängelser skriver en av organisationens grundare, Ahmad Safi:

– Våldet som har format vårt liv är vad som driver oss att kämpa för svagare individer utnyttjade av starkare krafter. Det är svårt att inte jämföra de erfarenheter vi delar med dem och inom denna värld där återkommande mönster av våld spelas ut av de starka mot de svaga, hur kan vi dra skillnad mellan djuren och oss?

När jag själv funderar på det, kommer mina försök till förklaring ofta tillbaka till samma cirkel av agerande: en utan tanke på konsekvenser.

Det gäller ockupationen lika mycket som för djurindustrin. En konstant strävan efter ett bättre liv för en själv, utan hänsyn till hur det kommer att påverka andra.

Stina Olausson
Foto: Privat

Här får jag ständigt höra kommentarer såsom; ”mänskliga rättigheter går före djurens” och ”vi har inte lyxen att oroa oss för djurens välmående” och jag ser hur detta tänk än en gång fortsätter att separera rättigheter mellan de svaga och starka, tillbaka till samma cirkel, fast med nya deltagare.

Jag ser att vägen till fred är genom att värdesätta varje liv jämlikt. Vare sig du kommer från Israel eller Palestina, eller är född som kyckling eller häst.

Medan turisterna njuter av Seychellernas paradisliska stränder bubblar gamla oförrätter under ytan.

Foto: Yannick Bakker

Seychellerna i självrannsakan med hjälp av nytt fredsforskningscenter

Otaliga vittnesmål om våldsamheter har bubblat upp till ytan de senaste månaderna. Efter statskuppen för 40 år sedan har det seychelliska samhällsklimatet präglats av politiskt förtryck. Ett nystartat fredsforskningscenter arbetar tillsammans med nationalförsamlingen för nationell försoning. – Det är dags att sluta tysta ner detta nu, säger en lokal kulturprofil.

Mindre än ett år efter självständighetsförklaringen 1976 vändes det nya styret upp och ner i Seychellerna, en önation belägen öster om Kenya i Indiska Oceanen, kanske mest känd för sina paradistränder. Den dåvarande premiärministern och självständighetsaktivisten France-Albert René tog makten från folkvalde sir James Mancham, nyligen adlad av det brittiska kungadömet. René's regering utropade Seychellerna till enpartistat.

– Livet här präglades av rädsla efter det. René's regering var rädda att oppositionen skulle störta dem. För att hindra det, satte de i sin tur skräck i alla som kunde tänkas göra anspråk på makten, berättar professor Dennis Hardy, styrelseordförande för Sir James Mancham International Center for Peace Studies and Diplomacy (JMPC).

Fredsforskningscentret JMPC, som invigdes i augusti i år, är uppkallat efter ex-presidenten Mancham. Statskuppen tvingade honom i exil i Storbritannien, varefter han inledde en framgångsrik karriär som jurist och fredsmäklare.

Mancham återvände till Seychellerna år 1992 och lyckades, i symbios med den då ännu sittande president René, öppna upp för ett flerpartisystem, som till denna dag har säkrat en stabil demokrati för önationen.

– Seychellerna är en fredlig nation, särskilt på den internationella arenan, och vi har en vision om att bli ett forum för globalt fredsbyggande, förklarar Hardy som varit med sedan starten av det partipolitiskt oberoende fredsforskningscentret.

Vi måste göra upp med vårt förflutna för att kunna bli ett centrum för fred idag, säger Dennis Hardy.

Foto: Michel Denousse

– Men, fortsätter han, för att vara trovärdiga i vår etablering av ett fredsforskningscentrum måste vi rannsaka oss själva först.

Sedan mars i år har medborgarna inbjudits att skicka in vittnesmål om vad de eller deras nära varit med om under det politiska förtrycket. Skildringar av hur människor tvingats i exil, kidnappats, blivit bestulna på odlingsmark och häktats utan juridiska skäl har delgivits nationalförsamlingens sanningsskommitté. En rapport har överlämnats till regeringen, som i detta nu behandlar frågan om vilka åtgärder som behöver tas till för att försona folket. Under tiden sammanställer JMPC en bok om de övergrepp som skett, för att ge ytterligare erkännande till de utsatta. Försoningsprocessen stötts aktivt av sakkunniga från Sydafrika, som arbetat med nationens sanning- och försoningskommission efter avskaffandet av apartheidssystemet.

– Landet är så litet att alla på ett eller annat sätt känner någon som direkt påverkats av förtrycket. Även om över-

greppen inte har samma proportioner som i Sydafrika behöver vi göra någonting för att gå vidare, säger en lokal kulturprofil som vill vara anonym. Hen menar dock att alla inte delar den åsikten:

– Jag vet bara inte om vi är redo för sanningen ännu, vet inte om folk vågar tala än. Senast för någon månad sedan försvann två statligt anställda spårlost och min teori är att motiven är politiska.

Parallellt med försoningsarbetet står ett omfattande arbete med skapandet av internationella fredsforskningsfora och nationella utbildningar i diplomati i startgrupparna. Därigenom vill fredsforskningscentret JMPC sätta Seychellerna på den diplomatiska kartan och göra Seychellerna ännu mer till ett paradiset på jorden.

Guatemala kriminaliserar sina människorättsförsvare

Den 26 oktober hölls ett seminarium anordnat av kontoret för FN:s människorättskommissarie (OHCHR) i Guatemala. Seminariet handlade om hur det juridiska systemet används på ett felaktigt sätt och kriminaliserar människorättsförsvare och om den nya internationella fond som ska skydda dessa människor.

Under 2017 har två människorättsförsvare för miljö- och naturresurser mördats i Guatemala enligt den Interamerikanska Kommissionen för Mänskliga Rättigheter (IACHR). Fem attacker har hittills genomförts mot dessa aktivister, sex av dem sitter fängslade och många är rädda att arresteras utan skälgrund. Plötsligt händer det och de vet inte varför. Så ser vardagen ut för människorättsförvararna i Guatemala

– Vi följer bara lagen och använder ickevåldsmetoder trots det så kriminaliserar eller arresteras vi för brott som vi inte har begått, säger Bernardo Caal Chol en urfolksledare som motsätter sig vattenkraftverk i regionen Alta Verapaz i Guatemala.

Syftet med kriminaliseringen är att tysta människorättsförsvare eftersom deras motstånd ofta kolliderar med vinstintressen. Syftet är också att skapa osämja mellan människorna i byarna och att begränsa deras sociala liv genom olika hot. Det finns en social stigmatisering runt människorättsförsvare och flera gånger råkar de ut för förtal i sociala medier och i tidningar medan andra blir förföljda eller övervakade av okända personer.

– Det saknas utrymme och institutioner att gå till för att lämna klagomål, vi har varit överallt och det går inte framåt, säger en av människorättsförsvare som deltog på OHCHR:s evenemang.

Enligt FN:s deklaration definieras en människorättsförvarare som en eller fler personer och/eller en organisation som på ett fredligt sätt skyddar de mänskliga rättigheterna. Många av människorättsförvararna är urfolksledare och/eller småbrukare som vanligtvis inte identifierar sig som människorättsförvarare, utan anser att de behöver försvara mark och landrättigheter för att de ska kunna ha möjligheten att leva ett normalt liv, utan diskriminering mot deras kulturella identitet och levnadssätt. Som en urfolksledare från Corozal Arriba en by i Zacapa-regionen sa:

– Att vara fri är en dröm.

I Guatemala handlar det flera gånger om en kamp mellan staten, företagen och lokalsamhällena om användandet av marken och naturresurserna. Flera människorättsförvarare arbetar dagligen i motståndet mot gruvbolagens placeringar på territorium som redan är bebott och där befolkningen inte har rådfrågats om de godkänner företagets närvaro i området. Andra människorättsförvarare kamp är att deras kulturella identitet erkänns och att deras historiska mark återges.

Kriminalisering och straffrihet

En hög nivå av straffrihet råder i Guatemala. Polisanmälningar som människorättsförvararna gör gentemot företaget går långsamt framåt eller så blir de inte tagna på allvar av polismyndigheterna och justitiedepartementet. Samtidigt som polisanmälningarna gentemot människorättsförvararna går framåt, blir de ofta anklagade för brott de inte har begått och flera bär på arresteringsorder som begränsar deras vardagliga liv och skapar rädsla hos många.

Icke-våldsorganisationen COMUNDICH samordnar 48 urfolk- och småbrukarsamhällen från regionerna Zacapa och Chiquimula med målet att stärka urfolksgruppen Maya Ch'ortis kulturella identitet samt att ge dem tillbaka deras mark. Sedan maj 2017 är sex av deras medlemmar fängslade och elva personer har en arresteringsorder. Detta har skapat en rädsla hos befolkningen i byn Corozal Arriba.

– Många av oss vågar inte gå ut och handla längre för att vi är rädda att bli arresterade, säger en kvinna från byn Corozal Arriba.

Kriminaliseringen gentemot befolkningen i Corozal Arriba har tagit olika former sedan maj månad. Nödvändiga dokument har inte tilldelats advokaten, vilket begränsar advokaten att förbereda sitt försvar. Rättegången skulle börja den 18 oktober, men har blivit framskjutet till februari 2018, ännu en metod för att avskräcka människorättsförvararna.

– Vår sysselsättning är att skydda vår historia och de mänskliga rättigheterna, säger Melin Torres, en av de fängslade, i sitt försvar.

Ett internationellt mönster

Situationen i Guatemala är inte unik. Många urfolk och småbrukare runt om i världen konfronteras med samma kriminalisering dagligen. Nystartade Internationella fonden för mark- och skogsrättigheter, som får sitt huvudkontor i Sverige, blir grundläggande för alla som försvarar mark- och landrättigheter i världen. Fonden blir den första och enda organisationen som enbart kommer att arbeta med dessa frågor.

– Det är en jätteviktig organisation som jobbar för ursprungsfolk och lokalbefolkning i olika byar runt omkring i världen i fattiga länder, för deras rätt att faktiskt bruka och äga jorden på samma sätt som andra människor i de länder de bor i, säger Carin Jämtin, generaldirektör på Sida, i en intervju med Sveriges Radio.

Människoförvararen Fausto Sanchez som satt fängslad i ett år utan bevis är säker på sin sak, han kommer inte ge upp:

– Levande eller döda så kommer vi att fortsätta att försvara marken.

BISTÅNDSDEBATTEN.SE

Har du viktiga kunskaper eller perspektiv om utvecklingsfrågor?

Eller har du personliga erfarenheter av Sveriges roll i världen? Vi vill vi att

fler sakkunniga ska engagera sig i den offentliga debatten.

Vill du debattera? Mejla: debattera@bistandsdebatten.se

Indiens kvarlämnade passagerare

Jag ska för första gången i New Delhi ta metron, ett modernt och välfungerande transportmedel som bryter av mot traditionella cykelrickshaws och autos. Väl inne på stationen ser jag förskräckt den långa kön till kroppsscannern som jag måste igenom för att kunna ta del av min metroupplevelse. Snabbt blir jag istället hänvisad till kvinnornas sida. Det är två separata köer. Jag suckar lättat då det inte är någon kö för kvinnorna och jag kan gå rätt igenom. Men då slår det mig: det är ingen kö! Så få kvinnor är ute i förhållande till männen.

Indien, ett land med en numera blomstrande ekonomi och ett land som allt mer slår sig fram som en viktig politisk spelare i världen. Men också ett land där kvinnorna rankas vara bland de mest förtryckta i världen. Indien har de senaste decennierna genomgått en moderniseringsresa, men tycks ha tappat hälften av medpassagerarna.

Att födas till flicka i Indien innebär inte sällan svårigheter redan vid första andetaget. Kvinnor anses traditionellt inte lämpa sig för (betalt) arbete och kan därmed inte bidra till familjens försörjning utan anses endast stå för utgifter. Alternativet blir då giftermål. På grund av hemgiften, en gåva som kvinnans familj är skyldig mannens, vet man med sig att även detta kommer leda till en försvårad ekonomisk situation för familjen. En dotter ses därför ofta redan vid födseln som en börda och blir behandlad därefter. Vad gör det med mannens syn på kvinnor? Och vad gör det med kvinnornas syn på sig själva och sitt egenvärde? Mina kvinnliga indiska vänner vittnar om svårigheterna i det dagliga livet. Om oron att röra sig ute ensam efter mörkrets

intrång, hur mannens förväntas föra kvinnans talan och om hur de helt ogenerat granskas upp och ner av män på stan. Det är inte osannolikt att samhällets låga värdering av kvinnor går ihop med den höga siffran av våld mot kvinnor och den låga siffran kvinnligt politiskt deltagande.

Dessutom finns risken att detta troligtvis kommer fortgå så länge världens politiska och ekonomiska jättar fortsätter att glatt dunka Indien i ryggen. Strävan landets styre har efter en stark position i världen kan utnyttjas till annat än vinstdrivande syften, omvärlden kan ställa krav. Länder och företag som ingår samarbeten med Indien har ett ansvar att inte blunda. Inte blunda för de 27 procent av flickorna som gifts bort innan de fyllt 18, för de 1,2 miljoner som utsätts för trafficking och för de miljontals flickor som idag skulle varit vid liv om de inte aborterats bort på grund av oviljan att få en dotter. Omvärlden får inte låta Indiens allt mer betydande roll i världen bli en ursäkt till att hålla för ögonen inför det förtryck som kvinnor dagligen utsätts för.

Ställs det krav utifrån kan kvinnor få åka med på tåget, och i framtiden kan jag förhoppningsvis bli irriterad på den långa kön för kvinnor genom säkerhetskontrollen till metron.

Ebba Torén

Foto: Privat

fuf
FÖRENINGEN FÖR
UTVECKLINGSFRÅGOR

REDIGERING OCH LAYOUT

Agnes Cronholm
Viktor Stocke

LÄS MER

www.fuf.se
www.fufkorrespondenterna.com
[@fufkorrespondenterna](https://www.instagram.com/fufkorrespondenterna) (Instagram)

VILL DU BLI FUF-KORRESPONDENT?

Kontakta fuf@fuf.se

VILL DU ANNONSERA I FUF I VÄRLDEN?

Kontakta fuf@fuf.se

BLI MEDLEM!

Studentmedlemskap: 150 kr/år

Ordinarie medlemskap: 200 kr/år

Läs om hur du blir medlem på vår hemsida,
fuf.se/om-fuf/bli-medlem

PRAKTIKANTPROGRAMMET

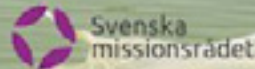
Är du student och intresserad av globala frågor och utvecklingsamarbete?
Vill du utöver dina teoretiska studier få inblick i vad som sker på arbetsplatser som arbetar med dessa frågor? Då ska du söka till FUF:s praktikantprogram!
All information hittar du på vår hemsida, www.fuf.se/praktikantprogrammet.

Arbetar du på en arbetsplats och vill ha en praktikant genom FUF?

Mejla: praktik@fuf.se

Vi bygger fred

Kyrkor och organisationer i samarbete för förändring

KAN EN TIA UTROTA FATTIGDOM OCH FÖRTRYCK?

SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

GE ALLA BARN EN FRAMTID UTAN VÅLD!

Bli månadsgivare på svenskkyrkan.se

Stöd kvinnor i krig och konflikter – bli månadsgivare!

JOBBA MED UTVECKLINGSFRÅGOR

PÅ STATENS & MEDBORGARNAS UPPDRAG

LÄR DIG MER >

NIRÅS

indevelop.

SVENSK INSAMLINGS KONTROLL

